

Az Országgyűlési Őrség a hangoskodás miatt a 9/2013. sz. házelnöki rendelkezés 12. § (1) bekezdés f) pontjára hivatkozással megkérte a jelenlévőket, hogy ne zajongjanak.

A házelnöki rendelkezés 12. § (4) bekezdése szerint „...az Irodaház rendjét és tekintélyét megsértő személyt...az Országgyűlési Őrség az Országházból, az Irodaházból kikíséri.”

■■■■ tanúvallomása szerint azonban az országgyűlési őrség vezetőjeként csupán arról tájékoztatta a jelenlévőket, hogy amennyiben nem tartják be a házelnöki szabályokat, úgy kivezethetők az épületből, valamint kérte őket, hogy hagyjanak fel a hangoskodással, majd a rendőröket kérte fel intézkedésre.

A rendőrség kérését követően ■■■■ megpróbálta felszólítani a jelenlévőket, hogy hagyják el az Irodaház épületét, azonban a hangoskodás miatt vélhetően ez nem hallatszott. Mindezt a 2015. december 2. napján tartott tárgyaláson maga ■■■■ tanú is elismerte: „*El is hangzott, hogy nem értik, hogy én mit mondok. ...Az én hangom lehet, nem hallatszott rendesen.*” (13.Szk.19.861/2015/13. sz. jegyzőkönyv 10. oldal 8. bekezdés)

Indítványozó a bíróság előtti személyes meghallgatásán is megerősítette ezen tényt: *Nem hallottam, hogy felszólítanak, hogy hagyjuk el az épületet. Nem láttam, hogy egy rendőr beszélne a csoporthoz.* (13.Szk.19.861/2015/8. sz. jegyzőkönyv 42.43. oldal)

A fentieket igazolja az a tény is, hogy a rendőrség ezt követően egyenként állt minden egyes személy elé, és egyenként mondta el mindenkinek a felszólítását, azt, hogy hagyja el az épületet és a jogszerű intézkedéssel szemben ne szegüljön ellen.

A rendőri tanúvallomás szerint volt, aki a rendőri felszólításnak nem tett eleget, annak ellenszegült, ezért kivezették, azonban volt olyan is, aki az épületből a felszólításra magától kiment magától.

„A beléptetést intézők nem tudom, hányas rendeletre hivatkoztak, hogy az elnökség rendelete alapján tiltottak ki, erre hivatkoztak. Én felháborítónak találtam ezt, tulajdonképpen vártunk erre a határozatra, valaki azt mondta, hogy utána néz, de aztán nem érkezett meg a határozat. Ahogy telt az idő, az egész ott létünk átment spontán demonstrációba. Vártunk elég sokat, álltunk az aulában, járkáltak az emberek ki-be, folyamatos volt az ügyfélforgalom.

Az, hogy ordítottunk, nem emlékszem, viszont az épület akusztikája olyan, hogy felerősödnek a hangok. Én álltam, beszélgettünk arról, hogy ez most, hogy lehet, hogy ki vagyunk tiltva. Igen volt olyan, hogy énekeltünk, én biztos énekeltam a Himnuszt. Volt olyan, hogy ■■■■ tett utalást arra, hogy menjünk máshova. Azon voltam felháborodva, hogy ha valakit kitiltanak egy épületből, arról miért nem kap határozatot.

Kaptam e-mailt, hogy regisztráljunk, hogy bemehessünk a kerekasztal megbeszélésre, de ha én regisztrálhattam, és nem kaptam előzetes határozatot, hogy ki vagyok tiltva, akkor én teljesen jogszerűen tartózkodtam az épületben. Annak az épületnek az egytized milliomodik része az enyém, jogom volt ott lenni. Jogom volt a véleményemet elmondani, hogy igenis jogszerűen vagyok onnan tiltva.

Az őrség részéről nem volt olyan, hogy azt mondták volna, hogy hagyjuk el az épületet, azt hallottam, hogy azt mondják, hogy legyünk halkabbak.

Nehéz volt kivitelezni, mert sokan voltunk, sok felháborodott ember, ilyenkor az ember hangosabb hangon beszél, de nem volt ordibálás és kiabálás.

Azt el szeretném mondani, hogy feltűnően sokan voltak. Az irodaház olyan, hogy a karzat van két oldalon körbe, és rengeteg ember volt a karzaton, a média is szép számban volt jelen.

Az őrségnek a kérésére, hogy legyünk csendesebbek, akkor biztos csendesebbek voltunk, de nagyon nehéz kivitelezni azt, amikor ennyi ember dühös.

Mi tudtuk, hogy minket jogtalanul tiltottak ki onnét és tudtuk azt is, hogy jogunk van elmondani ott a véleményünket. Az őrnagy nem mondott olyat, hogy nem lehet demonstrálni az épületben.

Olvastam a jelentést és [REDACTED] [REDACTED] valószínű egyeztetett a BRFK Biztosítási Osztály vezetőjével, aki tájékoztatta, hogy ez nem tartozik a Gyülekezési törvény hatálya alá, akkor én [REDACTED], [REDACTED] B [REDACTED] tisztában volt vele, hogy jogunk van a spontán véleménynyilvánításhoz és a Gyülekezési törvény keretében, ezt meg is lehet tenni.

Az őrség részéről, amikor az őrnagy odajött, nem hallottam olyat, hogy nem lehet az épületben demonstrálni.

Amikor megérkeztek a rendőrök, azt láttam, hogy elég sok rendőr vonult fel. Olyan volt, hogy elkezdték a társaimat kivinni, azt megelőzően nem láttam és nem is hallottam olyat, hogy egy rendőr odalépett volna hozzánk, és mondott volna valamit.

A Himnuszt énekeltük, amikor elkezdtek kivinni minket a rendőrök. A rendőrök kivezettek bennünket, de egyrészt úgy tudom, hogy ha ilyen eset van, akkor a rendőrök felszólítják az ott tartózkodókat, hogy hagyják el a helyszínt, azt legalább háromszor meg kell tenniük, én nem hallottam, felfokozott idegállapotban voltam.

Én nem hallottam, hogy engem felszólítanak, hogy hagyjam el a helyszínt. Nem voltam még ilyen helyzetben, felháborítónak tartottam, hogy ennyi rendőrt kivezényelnek, azt, hogy nem kaptunk határozatot, hogy miért vagyunk kitiltva, ezt a mai napig nem kaptuk meg.

Nem emlékszem, nem hallottam, hogy mit mondtak a rendőrök, amikor odaléptek hozzám.

Amikor elélem odaálltak a rendőrök, a férjem mondta, hogy együtt megyünk ki, de mellettem ott állt a [REDACTED] [REDACTED] aki belém karolt, nem is tudom, hogy volt, nem bírták a karját kiszedni, sokáig szenvedett ott a rendőr, nem is figyeltem arra, mit mondott.

Ez az egész helyzet akkor nem arról szólt, hogy figyeljem, hogy a rendőr mit mond.

Én nem hiszem, hogy ilyen helyzetben valaki csendben tud maradni, nyilván az emberben van egy felfokozott indulat, hogy mi történik itt, érthetetlenül álltam a dolog előtt.

A férjemmel együtt vittek ki az épületből.”

Indítványozóként elkívánom mondani, hogy [REDACTED] [REDACTED] karját nem tudta kihúzni a karolásból, ezt az odalépő rendőr minden áron, akár ezzel fájdalmat okozva oldotta meg. Tudomásom szerint orvosi vélemény is készült az esetről.

[REDACTED] [REDACTED] tanúvallomása 13.Szk.19.861/2015/13. sz. jegyzőkönyv 11. oldal 1. bekezdés)

A rendőrök tehát egyesével szólították fel a jelenlévőket, hogy hagyják el az Irodaház épületét, melyről videofelvétel is készült. Ezen videofelvételt a végzés szerint fel is használta a Pesti Központi Kerületi Bíróság a tényállása megállapításakor.

Indítványozó esetében az elmarasztaló végzés megállapítja, hogy *Golcs Ferdinándné és férje, eljárás alá vont személyek rendőri kísérettel hagyták el az Irodaházat.*”

A videofelvételből illetve indítványozó személyes meghallgatásából, de a tanúként meghallgatott [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] tanúvallomásából is egyértelműen megállapítható, hogy az országgyűlési őrség intézkedést nem kezdeményezett, azt a rendőrségre bízta, akinek első, mindenkire intézett felhívását nem lehetett hallani.

Megállapítható továbbá, hogy amikor a rendőrök mindenkire egyesével mentek oda és közölték a felszólítást, akkor indítványozóval szemben közvetlen felszólítást nem is közöltek.

Mіндеzen egyértelmű bizonyítékok ellenére a Budapesti Rendőr-főkapitányság V. kerületi Rendőrkapitányság mint szabálysértési hatóság 01805/1549-6/2014.szabs. számú határozatában megállapította, hogy indítványozó elkövette a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértését és öt ezért 50.000,- Ft pénzbírsággal sújtotta.

Indítványozó a határozattal szemben kifogással élt, melynek következtében az ügy a Pesti Központi Kerületi Bíróság elé került. A bíróság bizonyítási eljárást folytatott le, meghallgatta az eljárás alá vont személyeket, tanúkat hallgatott meg, videofelveleket is megtekintett, azonban ennek ellenére azt állapította meg, hogy indítványozó elkövette a rendőrségi határozattal terhére rótt szabálysértést, a határozatot egyedül a bírság összege tekintetében változtatta meg és mérsékelte azt 25.000,- Ft-ra.

Indítványozó álláspontja szerint a bírói döntéssel sérült az Alaptörvényben rögzített véleménynyilvánítási szabadsághoz, tisztességes eljáráshoz, valamint emberi méltósághoz való joga az alábbiak miatt.

1. Véleménynyilvánítási szabadság megsértése

1.1 Indítványozó a tényállásban is megállapítottan jogszerűen lépett be a képviselői Irodaház épületébe és ott jogszerűen tartózkodott. Tekintettel arra, hogy társai közül – konkrét kitiltó határozat és bárminemű indoklás nélkül - több személlyel közölték, hogy nem léphetnek be az Irodaházba, ezért indítványozó nemtetszésének, alaptörvényben védett véleményének adott hangot, mely egy spontán véleménynyilvánításnak tekinthető.

Ezen véleménynyilvánítását akadályozta meg a rendőri intézkedés, melynek megalapozott voltát a bíróság végzésében is megállapította (*A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapította, hogy a rendőri intézkedés jogszerű volt, mivel az eljárás alá vont személyek a helyszínen olyan magatartást tanúsítottak, amely alkalmas volt az Irodaház rendjének a megzavarására... 13.Szk.19.861/2015/30. sz. végzés 18. oldal 4. bekezdés*). A bíróság mindezt valamennyi eljárás alá vont személy vonatkozásában állapította meg, azonban ténylegesen az egyes személyek magatartását külön-külön nem vizsgálta határozata meghozatala során.

Indítványozó álláspontja szerint spontán véleménynyilvánítása nem lehetett ok a rendőri intézkedésre, így alkotmányos jogai egyértelműen sérültek.

A jogszerűtlen, alkotmányos jogot súlyosan korlátozó intézkedés bírósági jogerős végzéssel történő jogszerűnek minősítése ezáltal megsértette az indítványozó véleménynyilvánítási szabadsághoz való jogát, azaz az alaptörvény-ellenes.

2. Tisztességes eljáráshoz való jog sérelme

2.1 A Pesti Központi Kerületi Bíróság indítványozó vonatkozásában helybenhagyta a BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányság 01805/1555-6/2014.szabs. számú határozatának azon részét, mely szerint indítványozó elkövette a 2012. évi II. törvény (Szabs.tv.) 216. § (1) bekezdése szerinti jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértését, és csak a kiszabott bírság összegét módosította.

A végzés 19. oldal 1. bekezdése szerint: „*megállapítható, hogy az eljárás alá vont személyek nem távoztak a helyszínről többszöri felszólítás ellenére sem, szándékosan megtagadták a rendőrök utasításának végrehajtását, így... ..elkövették... a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést.*”

Indítványozó álláspontja szerint jogszerűen tartózkodott az Országgyűlés Irodaházában.

Tette ezt annak ellenére, hogy nem találta jogszerűnek a rendőrök intézkedését, ugyanis az intézkedés szabad véleménynyilvánítást korlátozó és ezáltal alaptalan valamint jogszerűtlen volta a helyszínen mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható volt, így az rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv.) 19. § (1) bekezdése alapján nem lett volna köteles azt teljesíteni.

A jelen ügyben megállapított szabálysértés, mint kriminális jellegű szabálysértés vonatkozásában a büntetőjogi alapelvekre is fokoztatan figyelemmel kell lenni, így például arra, hogy a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére.

Indítványozó vonatkozásában nem került kétséget kizáróan igazolásra, hogy vele szemben jogszerű rendőri intézkedés történt volna, nem került kétséget kizáróan bizonyításra az sem, hogy a rendőrség őt egyértelműen, számára is hallható, észlelhető módon felszólította volna az Irodaépület elhagyására, nem került továbbá kétséget kizáróan bizonyításra, hogy indítványozó a rendőri intézkedésnek ellenszegült volna, a szabálysértés elkövetését a bíróság határozatában mégis megállapította. Mindez ellentmond az „*in dubio pro reo*” elvnek.

A videofelvételekből ezzel szemben kétséget kizáróan megállapítható, hogy indítványozó a terhére rótt magatartást nem követte el, így marasztalása súlyosan sértette alkotmányos jogait.

2.2 Indítványozó elmarasztalása továbbá a szabálysértési törvény egy olyan rendelkezése, olyan tényállása alapján történt, mellyel kapcsolatban a 31/2015. (XI.18.) AB határozatában a T. Alkotmánybíróság korábban már megállapította, hogy az nem tesz eleget az Alaptörvényből levezethető normatartalmi követelményeknek.

[66] 4.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Szabs. tv. 216. §-ába foglalt jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértési tényállás megfogalmazása nem tesz eleget az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből levezethető, a szankciót kiszabó norma határozottságára, körülhatároltságára vonatkozó követelménynek. Teret enged ugyanis olyan jogalkalmazói értelmezésnek, amely alapján a tényállás az általa védett jogi tárgy körén kívül eső érdekek védelmére is alkalmazható.

[69] A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság – hivatalból eljárva – megállapította, hogy az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet idézett elő azáltal, hogy a Szabs. tv. 216. §-ában nem szabályozta az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből fakadó jogbiztonság követelményének megfelelően a cselekmény elkövetési magatartását.

A T. Alkotmánybíróság mindezért az Abtv. 46. §-ában biztosított jogköre alapján felhívta az Országgyűlést, hogy jogalkotói feladatának 2016. június 15. napjáig tegyen eleget. Az Országgyűlés ezen kötelezettségét a mai napig nem teljesítette.

A 31/2015. (XI.18.) AB határozat alapján kijelenthető, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság egy olyan jogszabályi rendelkezés alapján állapította meg az indítványozó felelősségét, egy olyan törvényi

tényállás alapján ítélte el, mely jogszabályi norma alaptörvény-ellenes, ezáltal a bírósági végzésnek is szükségképpen alaptörvény-ellenesnek kell lennie.

2.3 A bíróság továbbá az eljárás során az eljárás alá vontak több bizonyítási indítványát is elutasította, eljárási jogaikat sértette, mellyel szintén sérült a tisztességes eljárás követelménye.

3. Emberi méltóság sérelme

Indítványozó álláspontja szerint azzal, hogy szabad véleménynyilvánításában a rendőrség intézkedése megakadályozta és ezen jogszerűtlen intézkedést a bíróság jogerős végzésében jogszerűnek minősítette, továbbá azzal, hogy a bíróság súlyos szakmai hibát elkövetve az ártatlanságát igazoló bizonyítékok ismeretében is megállapította a felelősségét egy alaptörvény-ellenes norma alapján, megsértette egyúttal az Alaptörvény által védett emberi méltóságát is.

Mindezekre tekintettel Indítványozó kéri a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 13.Szk.19.861/2015/30. szám alatti jogerős végzésének alaptörvény-ellenességét megállapítani, és a bíróság határozatát megsemmisíteni szíveskedjen.

A T. Alkotmánybíróság felhívására indítványozó a 3. szám alatt mellékelt okiratban nyilatkozik arról, hogy a személyes adatai nyilvánosságra hozatalához hozzájárul.

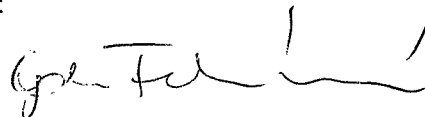
Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a 2016.05.15-én kelt panaszlevelemben leírtakat továbbra is vegye figyelembe, különösen a 9/2013 évi Házelnöki Rendelet azon részeit, amelyek szemben állnak az Alaptörvényben meghatározott jogokkal.

Sérelmezem, hogy az esemény 2014.november 14-én történt, de a mai napig nem kaptam kézhez a kitiltásunkról szóló dokumentumot. Mi ennek az oka? Talán azért mert, nem is létezik ilyen határozat, csak Kövér László a 9/2013 házelnöki rendelkezésével felülírva az Alkotmányt, kitiltja az igazságért harcoló, kifosztott [REDACTED]

A kérelem kedvező elbírálásában bízva,

[REDACTED], 2016.08.15.

Tisztelettel:

Golcs Ferdinándné